

Na nejelu Rogate.

Kněžo! daschi moja pšchošba pšched tobu pšaschi, ako kažny hopor, a to swigante mojeju rukowu ako wjazorny hopor! Amen!

La žinšajšcha nejela, l. p! hordujo ta nejela Rogate poměnona. To słowo „Rogate“ jo jadno latińske słowo, a na našchu rěz tak wele ako: pšchošcžo! Tak pač grońe tej žinšajšchnej nejeli togodla, až Jesus we tom žinšajšchem ewangeliu naš huzy, kač my še pšcharwe modlišch dejmy. Nicht pač namožo pšcharwe še modlišch, ako ten, kotaryž togo šwětego Ducha, togo Ducha togo modleńa, kotaregož Jesus žinš thžen slubjascho dostał jo. Ten šamy Duch pomoga tež našchym šlabošczam gorěj; pšcheto my niewěmy, zo my derbimy pšchošyšch, ako še šlušcha, ale ten šamy Duch pšchošy ja naš s űnehugronongim s dychowanim (Rom. 8, 26). Wot togo šamego Ducha huzony modlascho še něga Lutherus. Pšcheto ako we tom lěšche 1532 jedna welika šušč běšcho, a ten kněš Lutherus na tom žewetem dńu togo wjašezaj Suniuba we šwojom gumńe hokolo chojžascho, a wizescho, až schyknjo tak šuche běšcho: ga won še tak k Bogu modlascho: Luby Bog! ty šy pšches togo krala Dabita gronił, až bliško šy schyknym, kenz k tebe še wolaju, schyknym, kenz k tebe we wěrnosczi še wolaju; kač to pšchizo, až ty nam űozosch dejšciza dasch, lěz rownož my juž tak dlujko kšichamy a pšchošymy? Daschi pač jo! nedajosch ty nam žednogo dejšciza, ga bužosch ty nam nězo lepscwego dasch: mēr we lanže a